

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613212861
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6613212861.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou v právnej veci žalobcu R. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. R.. H. XXX/XX, XXX XX F., štátny občan SR, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Ľudová 14, 040 11 Košice, IČO: 47234466 proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom Rastislavova 68, 040 01 Košice, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452 zo dňa 19.01.2012, sp.zn. 3C/2348/2012.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike Okresnému súdu Lučenec súdny poplatok 331,50 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou, ktorá bola doručená Okresnému súdu Lučenec dňa 10.07.2013 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Arbitrážnym súdom Košice, Alžbetina 41, Košice, IČO: 44 325 452, v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/2348/2012 zo dňa 19.01.2012.

V súlade s ustanovením § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní zároveň žiadal odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so spoločnosťou Rapid life životná poisťovňa, a. s., IČO: 31 690 904 so sídlom Garbiarska 2, Košice poisťnú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX. Žalovaný "Návrhom na začatie konania o zaplatenie sumy 209,41 Eur a návrhom na splátkový kalendár" zo dňa 02.01.2012 podanom na Arbitrážnom súde Košice uplatnil osobitnú pohľadávku vo výške 209,41 Eur. Rozsudkom rozhodcovského súdu zo dňa 19.01.2012 jemu ako spotrebiteľovi bolo uložené zaplatiť žalovanému sumu 209,41 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur.

Príslušnosť rozhodcovského súdu podľa názoru žalovaného bola daná na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v časti XV všeobecných poisťných podmienok (ďalej VPP), ktorá vyžaduje od žalobcu, aby všetky spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Žalobca v žalobe tvrdil, že uvedené poisťné podmienky boli dojednané v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), podľa ktorých aj v uvedenom

prípade a v uvedenom znení rozhodcovskej doložky nejde o individuálne vyjednanú rozhodcovskú doložku tak, ako to vyžaduje pre jej platnosť Občiansky zákonník.

Poukázal aj na ďalšie dôvody, pre ktoré sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) zák. č. 244/2002 Z. z. v tom, že rozhodcovskou doložkou v znení predmetnej poisťovnej zmluvy došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, nakoľko ide o zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Táto zmluva podľa žalobcu predstavuje ukážkový príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane - spotrebiteľovi. Zmluvu nemal spotrebiteľ možnosť upraviť, nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení mu na podpis bola predložená.

Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe štatútu a procesných pravidiel, ktoré neboli povinnému známe a o ich obsahu nebol informovaný. Žalobca nemal žiadnu možnosť voľby iného súdu a už vôbec nie rozhodcu, čo ešte viac znevýhodňuje jej postavenie. Navyše v zmluve, ale aj vo všeobecných obchodných podmienkach absentujú akékoľvek dohody a pravidlá o výbere rozhodcu. V procese tohto sporu absentuje ústavná zásada ústnosti, nakoľko konanie prebehlo na základe písomností predložených iba žalovaným a okrem toho je konanie pred rozhodcovským súdom pre žalobcu ako spotrebiteľa prísnejšie, a to pre kratšiu lehotu na podanie odporu, len 5 dní a na odpor sa prihliada len ak bol zaplatený súdny poplatok. Zároveň pre rozhodcovské konanie sa platia vysoké poplatky bez možnosti oslobodenia spotrebiteľa od platenia poplatkov.

Podstatou rozhodcovského konania by podľa názoru žalobcu malo byť prostredníctvom zmluvnej voľnosti záväzkový vzťah doplniť a nie zaviazat' spotrebiteľa podrobiť sa rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktorý si vybrala jej protistrana.

Žalobca po vydaní rozhodcovského rozsudku nemal prakticky žiadnu možnosť v rámci dvojinštancného konania žiadať o preskúmanie rozhodnutia. Poukázal pritom aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 01.11.2011 pod sp. zn. II.ÚS 2164/10, z odôvodnenia ktorého okrem iného vyplýva, že: "zmluvná autonómia a jej ochrana nemôže byť absolútna tam, kde existuje iné základné právo jednotlivca alebo ústavný princíp alebo iný ústavne chránený verejný záujem, ktoré sú spôsobilé zmluvnú autonómiu proporcionálne obmedziť.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Dňa 18.03.2014 podal návrh na prerušenie konania.

Uznesením č.k. 9C/63/2013-139 zo dňa 07.05.2014 Okresný súd Lučenec návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Uznesením č.k. 9C/63/2013-142 tunajší súd odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3C/2348/2012 vydaného Arbitrážnym súdom Košice dňa 19.01.2012 až do právoplatného rozhodnutia v tejto veci, vedenej pod sp. zn. 9C/63/2013.

Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 17.12.2015 č.k. 15Co/531/2014-169 uznesenie tunajšieho súdu č.k. 9C/63/2013-139 potvrdil.

Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 17.12.2015 č.k. 15Co/532/2014-172 uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 9C/63/2013-142 zo dňa 15.05.2015 potvrdil. V odôvodnení Krajský súd Banská Bystrica poukazuje na tú skutočnosť, že zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní priamo v § 40 upravuje možnosť na návrh účastníka konania odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v prípade, ak účastník rozhodcovského konania podá žalobu na príslušnom súde.

V odôvodnení Krajský súd Banská Bystrica zdôrazňuje, že pokiaľ okresný súd zvolil za zistenej situácie taký postup, že na návrh žalobcu vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložil, konal v medziach zákona. Zo spisu je nepochybné, že ide o odôvodnené tvrdenie žalobcu zásadného významu, ktorého verifikácia bude preukázaná až v príslušnom konaní (o veci samej), a preto do jeho právoplatného skončenia súd vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložil. Zákon nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by obligatórne mali byť zohľadňované pri rozhodovaní súdu o návrhu na odklad vykonateľnosti.

Z ust. § 40 ZoRK však vyplýva, že súd odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku, ak dôvody na podanie návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedené v § 40 ods. 1 ZoRK svedčia o tom, že napadnutý rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený. Podľa § 40 ods. 1 písm. a) 1. ZoRK, je takýmto dôvodom aj spochybnenie uzavretia rozhodcovskej zmluvy, čo napáda žalobca aj v danom konaní. To je postačujúcim dôvodom pre potvrdenie správnosti záveru okresného súdu, keď vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v danom prípade odložil. Výsledkom začatého konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku môže byť zamedzenie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Keď žalobca žalobou zo dňa 10.07.2013 spochybnil základné konanie (rozhodcovské konanie), v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok (exekučný titul), tým spochybnil exekučný titul samotný. Prvostupňový súd v uznesení, ktorým povolil odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil s poukazom na existujúce skutkové okolnosti. Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná žalobcom včas, keď okresnému súdu bola doručená dňa 10.07.2013. Dodržanie prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní mal okresný súd jednoznačne preukázanú z Arbitrážneho súdu Košice, ktorý zaslal kópiu kompletného spisu sp. zn. 3C/2348/2012, konkrétne z doručky o doručení zásielky do vlastných rúk obsahujúcej rozhodcovský rozsudok adresátovi R. Z.Í. dňa 01.07.2013.

Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 23.03.2016.

Na pojednávanie sa dostavil zástupca žalobcu. Žalovaný písomne ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a doručil súdu písomné vyjadrenie. Súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednával v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

Žalobca uviedol, že napriek tomu, že rozhodcovský rozsudok o zrušení ktorého sa koná novelizáciou exekučného poriadku stratil záväznosť nedošlo k jeho zrušeniu takým spôsobom a s takými následkami ako to upravuje a predpokladá zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a zákon č. 99/63 Zb. v znení neskorších predpisov. V žiadnom prípade nemožno hovoriť o strate právneho záujmu na rozhodnutí vo veci a to nielen na strane žalobcu, ale rovnako na strane žalovaného. V prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky tak, ako je tomu v prejednávanom prípade, musí zo zákona všeobecný súd pokračovať v konaní v rozsahu žaloby podanej na rozhodcovský súd. Rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku teda nie je konečným rozhodnutím súdu a taktiež nezáväznosť rozhodcovského rozsudku nie je jediný cieľ žalobcu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Základným cieľom celého procesu, ktorý je iniciovaný podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je rozhodnutie o tom, či žalovaný má voči žalobcovi pohľadávku, alebo nie. Túto otázku ustanovenie § 243d Exekučného poriadku nevyriešilo a ani neodstránilo neistotu v právnom vzťahu medzi žalovaným a žalobcom. Na strane žalobcu je daný právny záujem na prejednaní sporu tým, že všeobecný súd vyrieši spornú otázku o tom, či je žalovanému zaviazaný na plnenie, alebo nie. Súčasne bude vyriešená otázka, že žalovaný si nebude môcť opätovne uplatniť svoje práva na rozhodcovskom súde na základe neplatnej a neprijateľnej rozhodcovskej doložky, o ktorej neplatnosti je súd povinný rozhodnúť v tomto konaní. Žalobca poukázal tiež na tú skutočnosť, že je dôvodné, aby súd rozhodol o tom, či si svoje právo chránil dôvodne a v takom prípade mu súd prizná náhradu nákladov spojených s uplatňovaním svojich práv a právom chránených záujmov.

Právny záujem na prejednaní prípadu je daný aj na strane žalovaného, ktorý by sa prioritne mal domáhať pokračovania konania tak, aby bola vyriešená otázka, či má pohľadávku voči žalobcovi. Žalobca teda nezoberie svoj návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice späť a trvá na tom, aby rozhodcovský rozsudok bol zrušený. Niet žiadneho procesného dôvodu pre zamietnutie žaloby.

Zástupca žalobcu zdôraznil, že žalobca trvá na žalobe tak ako to rozviedol v písomnom podaní zo dňa 08.07.2013 v ktorej zdôraznil, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného poistnú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX. Žalovaný "Návrhom na začatie konania o zaplatenie sumy 209,41 Eur a návrhom na splátkový kalendár" zo dňa 02.01.2012 podanom na Arbitrážnom súde Košice uplatnil

osobitnú pohľadávku vo výške 209,41 Eur. Rozsudkom rozhodcovského súdu zo dňa 19.01.2012 jemu bolo uložené zaplatiť žalovanému sumu 209,41 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur. Príslušnosť rozhodcovského súdu podľa názoru žalovaného bola daná na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v časti XV všeobecných poisťných podmienok (ďalej VPP), ktorá vyžaduje od žalobcu, aby všetky spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalobca v žalobe tvrdil, že uvedené poisťné podmienky boli dojednané v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), podľa ktorých aj v uvedenom prípade a v uvedenom znení rozhodcovskej doložky nejde o individuálne vyjednanú rozhodcovskú doložku tak, ako to vyžaduje pre jej platnosť Občiansky zákonník. Poukázal aj na ďalšie dôvody, pre ktoré sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) zák. č. 244/2002 Z. z. v tom, že rozhodcovskou doložkou v znení predmetnej poisťnej zmluvy došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, nakoľko ide o zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Táto zmluva podľa žalobcu predstavuje ukážkový príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane - spotrebiteľovi. Zmluvu nemal spotrebiteľ možnosť upraviť, nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení mu na podpis bola predložená. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe štatútu a procesných pravidiel, ktoré neboli povinnému známe a o ich obsahu nebol informovaný. Žalobca nemal žiadnu možnosť voľby iného súdu a už vôbec nie rozhodcu, čo ešte viac znevýhodňuje jej postavenie. Navyše v zmluve, ale aj vo všeobecných obchodných podmienkach absentujú akékoľvek dohody a pravidlá o výbere rozhodcu. V procese tohto sporu absentuje ústavná zásada ústnosti, nakoľko konanie prebehlo na základe písomností predložených iba žalovaným a okrem toho je konanie pred rozhodcovským súdom pre žalobcu ako spotrebiteľa prísnejšie, a to pre kratšiu lehotu na podanie odporu, len 5 dní a na odpor sa prihladá len ak bol zaplatený súdny poplatok. Zároveň pre rozhodcovské konanie sa platia vysoké poplatky bez možnosti oslobodenia spotrebiteľa od platenia poplatkov. Podstatou rozhodcovského konania by podľa názoru žalobcu malo byť prostredníctvom zmluvnej voľnosti záväzkový vzťah doplniť a nie zaviazat' spotrebiteľa podrobiť sa rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktorý si vybrala jej protistrana. Žalobca po vydaní rozhodcovského rozsudku nemal prakticky žiadnu možnosť v rámci dvojinštančného konania žiadať o preskúmanie rozhodnutia. Poukázal pritom aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 01.11.2011 pod sp. zn. II.ÚS 2164/10, z odôvodnenia ktorého okrem iného vyplýva, že: "zmluvná autonómia a jej ochrana nemôže byť absolútna tam, kde existuje iné základné právo jednotlivca alebo ústavný princíp alebo iný ústavne chránený verejný záujem, ktoré sú spôsobilé zmluvnú autonómiu proporcionálne obmedziť.

Žalovaný v písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Lučenec dňa 04.03.2016 uviedol, že vzhľadom na zmenu právnej úpravy, ku ktorej došlo po 01.01.2015 a ktorá sa na tento prípad vzťahuje od 01.04.2015, pretože žalovaný do 31.03.2015 nepodal návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý žalobca žiada zrušiť v tomto konaní, v súlade s ustanovením § 243d Exekučného poriadku stratil predmetný rozhodcovský rozsudok záväznosť. Strata záväznosti zo zákona podľa § 243d Exekučného poriadku je de iure aj de facto zrušením rozhodcovského rozsudku, nakoľko mu odníma jeho základnú vlastnosť, ktorá činí kus popísaného papiera rozhodcovským rozsudkom a teda rozhodnutím orgánu, ktoré podlieha súdnemu prieskumu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Bez záväznosti nemožno hovoriť ani o právoplatnosti, ani o vykonateľnosti, nakoľko jedine záväznosť je takou základnou vlastnosťou rozhodnutia, ktorého činí rozhodnutím a teda niečím, čo môže byť preskúmané v súdnom konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Bez záväznosti neexistuje rozhodcovský rozsudok spôsobilý súdneho prieskumu, či zrušenia, a neexistuje ani predmet tohto konania. Súd je v tomto prípade povinný žalobu zamietnuť, ak žalobca nevezme žalobu späť, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasí.

Dokazovanie súd vykonal prečítaním spisu Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice sp. zn. 3C/2348/2012, návrhu na začatie konania, návrhu na uzavretie poisťnej zmluvy, poisťnej zmluvy č. 4475900024, oznámenia o zániku poistenia, všeobecných poisťných podmienok, ktoré listinné dôkazy tvoria súčasť súdneho spisu na čl. 4 až 40, kde vyjadrení, ktoré v tejto právnej veci zasielali vzájomne účastníci konania, ktoré tvoria súčasť spisu uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 16Co/1047/2015-312 na základe čoho bol zistený nasledovný skutkový stav.

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice z 19.01.2012 sp. zn. 3C/2348/2012 podal žalobca na Okresnom súde Lučenec dňa 10. 07. 2013 a súčasne požiadal o odklad

vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. V návrhu na začatie konania žalobca uviedol: "za účelom preukázania dátumu doručenia napadnutého rozsudku žiadam, aby súd vyžiadal spis č. 3C/2348/2012 z rozhodcovského súdu". Okresný súd Lučenec požiadal Arbitrážny súd Košice o zaslanie kompletného spisového materiálu. Z fotokópie listín doručených Okresnému súdu Lučenec Arbitrážnym súdom Košice je zistiteľné, že z Arbitrážneho súdu Košice bola žalobcovi odoslaná zásielka s označením: 3C/2348/2012 Ž, RR, O, ktorú prevzal žalobca dňa 01.07.2013. Zo skratiek označujúcich predmet doručovania je možné vyvodiť, že v tejto zásielke bol žalobcovi doručovaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. 3C/2348/2012. Zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 ustanovoval v § 41 ods. 1 lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 01.07.2013 a žaloba na Okresnom súde Lučenec o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná dňa 10.07.2013, žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v lehote ustanovenej v § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014.

Okresný súd v Lučenci postupoval v súlade s právnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica, ktorý vyslovil v uznesení č.k. 16Co/1047/2015 - 312 zo dňa 28.01.2016, ktorý vyslovil v obdobnej právnej veci, kde účastníkmi konania boli žalobca M. F. a žalovaný Rapid Life Životná poisťovňa so sídlom Košice, Garbiarska 2 v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Znenie § 372w Občianskeho súdneho poriadku, obsahujúce prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015 stanovuje povinnosť súdu dokončiť spor o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu (zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), ktoré začali na súde pred 01. 01. 2015 a do tohto dátumu neboli právoplatne ukončené. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca je v zmluvnom vzťahu s odporcom, s ktorým uzavrel poisťnú zmluvu obsahujúcu spornú rozhodcovskú doložku na základe ktorej bol vydaný sporný rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v konaní domáha v postavení spotrebiteľa. Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku na návrh spotrebiteľa nestratilo zmysel nadobudnutím účinnosti § 243d ods. 1 Exekučného poriadku. V dôsledku účinnosti § 243d ods. 1 Exekučného poriadku rozhodcovský rozsudok vydaný pred 1. januárom 2015 nezanikol, nezrušil sa, nezanikla jeho právoplatnosť, uvedenou právnou úpravou nebol anulovaný, len dňom 1. apríla 2015 nie je vykonateľným exekučným titulom, ak do 31. 03. 2015 nebol podaný návrh na jeho vykonanie. Pokiaľ bude žalobca úspešný, rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je konečné a súd musí pokračovať v konaní o návrhu uplatnenom na rozhodcovskom súde. Okrem toho, právna úprava uvedená v 243d ods. 1 Exekučného poriadku neodstránila medzi účastníkmi konania neistotu, či žalovaný má voči žalobcovi pohľadávku vyplývajúcu zo sporného rozhodcovského rozsudku.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že Prvá česko-slovenská poisťovňa Rapid, a. s., Garbiarska 2, Košice uzatvorila so žalobcom Poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX, pričom k zániku poisťného vzťahu došlo dňa XX.XX.XXXX.

Po zániku poistenia si žalovaný návrhom na začatie konania o zaplatenie 209,41 Eur a návrhom na splátkový kalendár zo dňa 02.01.2012 podanom na Arbitrážnom súde Košice so sídlom na Alžbetinej ulici č. 41 uplatnil osobitnú pohľadávku vo výške 209,41 Eur, ktorá mala zodpovedať nákladom žalovaného vynaložených na uzavretie Poistnej zmluvy, konkrétne v zmysle článku XVII písm. 7a zodpovedajúcej výške odmeny za sprostredkovanie poistnej zmluvy Všeobecných poisťných podmienok.

Rozsudkom rozhodcovského Arbitrážneho súdu v Košiciach pod sp. zn. 3C/2348/2012 zo dňa 19.01.2012 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 209,41 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur.

Príslušnosť rozhodcovského súdu bola daná na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v časti XV všeobecných poisťných podmienok, ktorá vyžaduje od žalobcu, aby všetky spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní ako aj s poukazom na osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 tvoriaceho súčasť všeobecných poisťných podmienok obsahujúce vyhlásenie účastníkov konania, že podpisom vyjadrujú svoju vôľu, že namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV časti všeobecných poisťných podmienok s tým, že obe zmluvné strany toto dojednanie chápu ako rozhodcovskú doložku.

Rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 3C/2348/2012 bol žalobcovi doručený do vlastných rúk dňa 01.07.2013, čo je zrejmé z doručenky, ktorá je súčasťou spisu Arbitrážneho súdu Košice.

Z časti XVII. bod 7a Všeobecných poistných podmienok vyplýva, že s uzavretím poistnej zmluvy je pri jej vzniku spojený osobitný provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poistnej zmluvy medzi poisťovňou a poisťníkom, ktorý uhrádza poisťovňa. Podpisom poistnej zmluvy vzniká poisťovní osobitná pohľadávka voči poisťníkovi vo výške vyplatenej províznej odmeny za sprostredkovanie príslušnej poistnej zmluvy, ktorá sa vysporiada pri ukončení poistného vzťahu zápočtom voči odkupnej hodnote, ak je vytvorená, alebo poistnému plneniu. Ak odkupná hodnota pri ukončení poistného vzťahu vytvorená nebola, pohľadávka sa stáva splatnou dňom ukončenia poistného vzťahu a poisťovňa je oprávnená voči poisťníkovi ju uplatniť podľa zásad dohodnutých v týchto všeobecných poistných podmienkach pred rozhodcovským súdom. O tomto práve žalovaného, ktoré mu vyplývalo zo VPP rozhodoval voči žalobcovi práve Arbitrážny súd Košice v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/2348/2012.

Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci je, či rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol a ktorá je upravená v čl. XV. VPP žalovaného, podľa ktorej všetky vzájomné spory a sporné nároky poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní, je podmienkou individuálne dojednanou (ako tvrdil žalovaný) a v negatívnom prípade, či zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka).

V zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Poistnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, 3, 4 písm. r) a ods. 5 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a).

Podľa § 41 ods. 1 vyššie citovaného zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 vyššie citovaného zákona, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená Poistná zmluva č. XXXXXXXXXXX, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka pričom zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný ako poisťovateľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže zmluvu uzavrel ako fyzická osoba. Z predloženej Poistnej zmluvy, rozhodcovského rozsudku, ani z vyjadrení účastníkov konania nevyplýva, že žalobca pri uzatváraní Poistnej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj prejednávanej veci, pretože Poistná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenom tlačive žalovaného a Všeobecné poistné podmienky, ktoré sú v súlade s ustanovením § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasťou zmluvy predstavovali taktiež formulárové tlačivo, ktoré žalobca nemohol žiadnym spôsobom meniť a teda ani ovplyvniť jeho obsah.

Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je formulovaná vo VPP k poistnej zmluve, v časti XV. - ROZHODCOVSKÉ KONANIE týchto VPP, ktoré predstavujú rozsiahly text písaný malými písmenami na dvanástich stranách.

Z časti XV. - ROZHODCOVSKÉ KONANIE bod 1.), 2.), a 8.) VPP vyplýva, že:

1.) poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchylnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom.

2.) Pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. Svoj výslovný, bezvýhradný a neodvolateľný súhlas s týmto vyjadruje poisťník podpisom

týchto všeobecných poisťných podmienok. Rozhodca musí byť plnoletý, spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, musí mať skúsenosti na výkon funkcie rozhodcu a musí byť bezúhonný. Poisťovňa vydá štatút rozhodcovského súdu a jeho rokovací poriadok, ktorý zverejní na svojej internetovej stránke. Ak stály rozhodcovský súd zriadi osobitná právnická osoba, jeho štatút i rokovací poriadok vydá táto právnická osoba a zverejní ho postupom podľa § 12 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. uverejnením v Obchodnom vestníku.

8.) Dojednanie tohto článku má univerzálnu povahu a zaväzuje bezvýhradne všetkých právnych nástupcov zmluvných strán. S prechodom alebo prevodom pohľadávky z postupcu na postupníka nadobúda postupník zároveň celé príslušenstvo pohľadávky (vrátane nároku na úhradu nákladov spojených s uplatnením tejto pohľadávky pred rozhodcovským súdom, ktorý mu bude v prípade úspechu v spore rozhodcovským súdom priznaný), všetky hmotné práva, iné práva a procesné práva, ktoré sú s postúpenou pohľadávkou spojené vrátane práva ustanovovať rozhodcu dojednaným spôsobom podľa ods. 2 tohto článku. Z tejto časti VPP nevyplýva poučenie o práve žalobcu domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky súd vychádzal z právnych záverov prijatých Najvyšším súdom SR v rozhodnutiach sp.zn. 6MCdo/9/2012, sp.zn. 6Cdo/1/2012 a sp.zn. 6Cdo/3/2013. Konkrétne v rozsudku sp.zn. 6MCdo/9/2012 Najvyšší súd SR uviedol: "Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená".

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/1/2012 sa týka žalovaného a aj v ňom Najvyšší súd SR dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka bola totiž dohodnutá už podpisom poisťnej zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádza, že jej súčasťou sú ako predtlačенý formulár VPP pre životné poistenie, a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. časti, a to bez ohľadu na to, že účastníci podpísali (taktiež formou predtlačенého formulára) osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku uvedenú v poisťných podmienkach. Ten istý právny záver bol vyslovený aj v ďalšom rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/3/2013 zo dňa 13.3.2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že aj keby žalobca nebol podpísal Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k Poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXX platila by XV. časť VPP "ROZHODCOVSKÉ KONANIE" z ktorej vyplýva, že spory medzi účastníkmi budú riešené výlučne prostredníctvom rozhodcovského súdu, pričom VPP sú s poukazom na ustanovenie § 788 ods. 3 OZ súčasťou zmluvy. Súd mal ďalej preukázané, že aj keby žalobca mal pred podpisom Poisťnej zmluvy možnosť oboznámiť sa so VPP, resp. osobitnými zmluvnými dojednania, v rámci ktorých je aj ustanovenie týkajúce sa riešenia sporov a tzv. rozhodcovská doložka, nemohol ovplyvniť obsah týchto zmluvných dojednaní a z tohto dôvodu rozhodcovskú doložku nemožno považovať za individuálne dojednanú (§ 53 ods. 2 OZ), pričom žalovaný ako dodávateľ nepreukázal opak, preto sa zmluvné ustanovenia týkajúce sa rozhodcovskej doložky (ktoré ani nie sú súčasťou samotnej zmluvy, ale neprehľadných, drobným písmom písaných zmluvných dojednaní resp. VPP), nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Vzhľadom na uvedené je teda podľa názoru súdu nesporné, že v rámci rozhodcovského konania boli pri rozhodovaní porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, minimálne ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, konkrétne ustanovenia § 53 OZ a už z tohto dôvodu je namieste žalobe na základe § 40 ods. 1, písm. j) zák. č. 244/2002 Z.z. vyhovieť a rozhodcovský rozsudok sp.zn. 3C/2348/2012 zo dňa 19.01.2012 zrušiť. Podstatným dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku je ale dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c) Zák. č. 244/2002 Z.z., keďže žalobca v tomto konaní namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy, pričom súd toto zmluvné dojednanie vyhodnotil ako neprijateľné a teda neplatné. Na základe vykonaného dokazovania (obsahu VPP, ako aj rozhodcovského rozsudku), mal súd preukázané, že v prejednávanej veci bola porušená zásada rovnosti účastníkov (§ 40 ods. 1, písm. h) Zák. č. 244/2002 Z.z.), a to minimálne už pri výbere rozhodcu,

s poukazom na to, že rozhodcovský súd vytvára podľa potreby od prípadu k prípadu poisťovňa, t.j. žalovaný, bez akejkolvek možnosti poisťníka t.j. žalobcu ovplyvniť kreovanie tohto orgánu, pričom už táto skutočnosť zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 2735/2011 zo dňa 3.4.2012, podľa ktorého právo na zákonného sudcu zaručené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd sa primerane vzťahuje aj na rozhodcovské konanie, pričom ak sa výber rozhodcu neurčil podľa transparentných pravidiel, nemôže byť akceptovateľný ani výsledok tohto rozhodovania.

V súvislosti s nerovnováhou práv a povinností účastníkov konania, súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2164/2010, z ktorého okrem iného vyplýva, že rozhodcovské konanie musí zaručovať procesné práva porovnateľné s konaním, ktoré by bolo v prípade ak by spotrebiteľ neuzavrel rozhodcovskú doložku (napr. ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok uplatnených spotrebiteľských práv), pričom podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru musia garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, teda spotrebiteľa. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukazuje na rokovací poriadok arbitrážneho súdu, ktorý je vzhľadom na početnosť sporov rovnakého typu nepochybne žalovanému známy a z ktorého, podľa názoru súdu, jednoznačne vyplýva znevýhodnené postavenie spotrebiteľa oproti konaniu pred všeobecným súdom. Jedná sa napr. o zásadu písomnosti rozhodcovského konania s tým, že spotrebiteľ síce môže žiadať nariadiť pojednávanie, ale len za poplatok 36 Eur. Taktiež musí platiť aj paušál na správne náklady, ktorý je odstupňovaný podľa hodnoty sporu od 84 do 6.000 Eur. Podanie odporu voči rozhodcovskému rozsudku je limitované neprimerane krátkou 5-dňovou lehotou. Fikcia o doručení rozsudku sa uplatňuje aj v prípade, ak sa adresát nezdržiava na adrese doručovania. V prípade procesných úkonov je podmienkou prijatia návrhu zaplatenie príslušného poplatku (v prípade podania odporu je to suma 72 Eur). Nie je upravená možnosť oslobodenia od platenia poplatkov v prípade hmotnej núdze spotrebiteľa. Teda aj tieto skutočnosti jednoznačne zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

S poukazom na vyššie uvedené, preto súd dospel k jednoznačnému záveru, že spotrebiteľská zmluva, v danom prípade Poistná zmluva, v rámci ktorej bol zakomponovaný inštitút rozhodcovského konania nebola dojednaná individuálne, preto aj keď mal žalobca možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy so zmluvnými ustanoveniami nemohol ovplyvniť ich obsah, pričom okolnosť, či by v danom prípade podpísal, osobitné zmluvné dojednania nie je právne relevantná, keďže aj v prípade pokiaľ by osobitné zmluvné dojednania nepodpísal, platila by časť XV. VPP, a to, že všetky vzájomné spory a sporné nároky účastníkov budú riešené pred rozhodcovským súdom. Z týchto dôvodov preto súd považoval dojednanie rozhodcovskej doložky za neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku a s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41 v Košiciach sp. zn. 3C/2348/2012 zo dňa 19.01.2012 zrušil.

Podľa § 43 ods. 1 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Povinnosťou súdu bude tak pokračovať v konaní o žalobe rozhodcovského konania.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Žalobca bol v konaní osobne oslobodený od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a úspešná. Podľa § 2 ods. 2 prvá veta citovaného zákona prešla poplatková povinnosť na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov v sume 331,50 Eur (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k 15Co/185/2013-144 zo dňa 13.06.2013).

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol tak, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.